

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Veniu, Esperit Sant

L'Esperit Sant. Escultura d'Enric Monjo. Catedral de Terrassa

Avui celebrem la Pentecosta, la segona festa més important per als cristians després de la Pasqua de Resurrecció. La paraula significa «cinquantena» i fa referència als cinquanta dies que van des de la Pasqua fins a la Pentecosta. En temps de Jesús i a l'Antic Testament era la festa de les collites i els israelites la van unir a l'Aliança a la muntanya del Sinaí, cinquanta dies després de la sortida d'Egipte.

Jesús havia promès als seus deixebles que enviaria l'Esperit Sant: «Jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre» (Jn 14,1).

En el llibre dels Fets dels Apòstols se'ns diu que «durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells.

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant» (Fets 2,1-4).

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant. Aquest és el fruit preciós que Jesús, morint a la creu, va vessar sobre el món, i continua fent-ho sobre els homes i dones que el volen rebre. Ell que era ple de l'Esperit Sant va morir traspasat per poder vessar per les ferides del seu cos aquest Esperit Sant. Nosaltres, rebent-lo, som fets fills de Déu, participem del seu mateix i únic Esperit i participem així de la seva vida, la vida de Déu.

Nosaltres el necessitem, el món el necessita. L'hem rebut en el Baptisme i en la Confirmació i com Jesús l'hem de portar al món que el necessita. I el farem present amb la nostra entrega, amb els nostres sofriments també, donant la nostra vida de mica en mica, en el lloc que el Senyor ens ha posat a cada un.

I no és perquè sí que diem que el món el necessita. Prou que veiem la situació de

confusió en què el món es troba. El menyspreu de la vida humana, ja sigui abans de néixer o en situacions límits de malaltia, la manca de respecte, els abusos de poder i de tota mena, les injustícies, les guerres que trenquen vides.

Demanem molt la vinguda de l'Esperit Sant. Fem-ho amb els crits del nostre cor. Ens pot ajudar la «Seqüència» d'aquest diumenge de Pentecosta:

Veniu, oh Esperit Sant,
des del cel al nostre pit
amb un raig de llum divina.
Pare dels pobres, veniu,
deu-nos els dons que teniu,
oh Sol que el cor il·lumina.

Vós sou el consolador,
de l'ànima Habitador,
i dolcíssim refrigeri.
En els treballs sou confort,
en les penes sou conhort,
en la calor sou temperi.

Oh divina Claredat,
visiteu la intimitat
del cor que ja us ansia.
Res tindrà l'home si vós
no li deu vostre socors
divinal, que bé li sia.

Tot el que no és net renteu;
tot el que ja és sec regueu;
cureu tota malaltia.
Tot l'indòmit endolciu;
tot el fred encalentiu;
regiu el qui s'esgarria.

Deu als fidels confiats
dels vostres dons esperats
la sacrosanta Setena;
el mèrit de la virtut,
el camí de la salut,
la joia immortal i plena.

Amén. Al·leluia.

ENTREVISTA

Jubileu monàstic

JOSEP M. SOLER

El P. Josep M. Soler, abat emèrit de Montserrat, acaba de celebrar el jubileu monàstic. Durant 21 anys ha estat al capdavant de la comunitat benedictina i actualment continua com a Visitador de la Província Hispànica de la Congregació Sublacense-Cassinesa, a la qual pertany Montserrat. Davant la invasió russa a Ucraïna, el P. Josep M. apunta quin ha de ser el paper del monjo: «En primer lloc, pregar; en segon lloc, pacificar-se i ajudar a pacificar els qui té al seu entorn; i, en tercer lloc, difondre la necessitat del diàleg, del perdó, de veure en l'altre un germà.»

Com valora els primers 50 anys de vida monàstica?

En faig una valoració positiva quan els penso com una crida de Déu a viure com a monjo. Déu ha estat immerescudament generós amb mi. Però, no he correspost al cent per cent a la crida rebuda. Per això, quan penso en la meua aportació personal, la valoració no és tan positiva. Però sí confiada en la misericòrdia de Déu.

Què l'ha marcat més en aquest temps?

Hi ha hagut un fet que m'ha marcat molt, fins al punt que puc dir que hi ha un abans i un després. És l'any que vaig passar a l'Institut Ecumènic de Tantur, a Jerusalem. Conèixer els paisatges i l'arqueologia de Terra Santa m'ha donat un relleu nou a la lectura de la Bíblia; conèixer de prop les altres Esglésies cristianes em va obrir nous horitzons en l'estudi de la teologia; descobrir la realitat social d'Israel i Palestina m'ha estat enriquidor.

Per què la vida monàstica té sentit en ple s. XXI?

Tots portem un monjo a dins, ni que sigui adormit. És a dir, un desig contemplatiu, de recerca de l'Absolut. Per a alguns, aquest desig es concreta en la vida monàstica, que ofereix, també als qui s'apropen al monestir, un espai de pau, de coneixement d'un mateix, d'interiorització, de trobada amb Déu i amb els altres.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Beneir els fills, beneir la vida!

Cada dia, abans de marxar cap a l'escola, es repeteix el mateix ritual. La mare beneix els seus fills, com ho feia la seva mare amb ella, en l'etapa escolar. Els fills ho esperen. Just al costat de la porta, la mare els fa el senyal de la creu al front i els diu: «Que Déu us acompanyi tot el dia: En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant». Ells responen tot dient: «Amén». El noi farà dotze anys, aviat; la nena en té vuit. Des que començaren a anar a l'escola, cada matí es repeteix el gest, acompanyat d'un silenci reverencial. Així comencen el dia escolar: amb una benedicció que els ajudi a viure pel Senyor, prop dels mestres, dels professors i dels companys; una benedicció que els faci viure en l'amor del Pare i seguint el Fill, moguts per l'Esperit. Els dissabtes, els diumenges, els dies festius i els de vacances també hi ha benedicció, demanant que Déu vetlli per ells tot el dia. Saben tot això i saben que és important pels pares.

Abans d'anar a dormir, els han ensenyat a donar gràcies a Déu pel dia i per les persones amb qui l'han compartit. Abans demanen perdó pels

desencerts, després d'un breu exàmen de consciència. Petits actes de vivència espiritual, d'experiència de Déu, que amb la formació que reben, especialment en la catequesi, i la celebració comunitària en l'eucaristia ajuden a un creixement harmònic en la fe. Enfortir el sentit de pertinença a la colla de Jesús, a l'Església. «Tots aquests formen les dotze tribus d'Israel. Aquestes són les paraules que els va dir el seu pare quan va beneir-los. Donà una benedicció apropiada a cada un» (Gn 49,28). Alguns dels seus companys ho saben i si algun dia van a casa seva, a jugar i es queden a dormir, arribat el matí també es posen amb ells a la porta esperant la benedicció.

Són gestos senzills que ajuden a fer experiència de Déu en la vida, que apropen al dir i fer de Jesús i que obren l'Esperit i la seva acció en la d'aquests infants. Ensenyen a estimar i servir. «No torneu mal per mal, ni injúria per injúria; ben al contrari, beneïu, ja que Déu us ha cridat a rebre en herència una benedicció» (1Pe 3,9). El mestratge dels pares és cabdal.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

También para ti

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Afirma el papa Francisco en *Gaudete et Exultate* que el «Espíritu Santo derrama santidad por todas partes». El Señor desea, es su voluntad, santificar y salvar a los hombres constituyendo un pueblo que le confiese y le sirva santamente. El Espíritu derrama santidad «en el santo pueblo fiel de Dios» (LG, 9).

«Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios». Hemos recibido un espíritu de hijos en el Hijo, podemos llamar a Dios Padre: «¡Abba, Padre!». (cfr. Rm 8, 14-15). El designio del Padre es Cristo, y nosotros en Él.

Por la gracia del Bautismo estamos llamados a abrirnos a Dios, a optar por Él una y otra vez. Por la fuerza del Espíritu Santo, cada uno de nosotros, somos un mensaje de Dios, llevados

a anunciar a Jesucristo, y a comunicarlo dejando que Él ame en nosotros. El Espíritu nos conduce a vivir en comunidad basada en su fruto: «amor, alegría, paz, paciencia, afabilidad, bondad, lealtad, modestia, dominio de sí» (Ga 5,22-23).

Que Santa María nos ayude a que la gracia recibida en el Bautismo fructifique en cada uno de nosotros en un camino de santidad. Que ella nos acompañe y nos anime a responder generosamente, dejándonos amar y liberar por Dios de las debilidades nacidas del egoísmo, de la comodidad y del orgullo.

Con Ella deseamos ser cristianos que llevados del gozo en el Espíritu Santo aclamemos al Señor resucitado y sigamos adelante acogiendo sus sorpresas de amor.

Lectures de la missa diària i santoral

6. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Ac 1,12-14) / Sl 86 / Jn 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratens (Opraem, 1120). Sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. ■ Dimarts [1Re 17,7-16 / Sl 4 / Mt 5,13-16]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ Dimecres [1Re 18,20-39 / Sl 15 / Mt 5,17-19]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, gran sacerdot per sempre. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església. Sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Divendres [1Re 19,9a.11-16 / Sl 26 / Mt 5,27-32]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. ■ Dissabte [Ac 11,21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 10,7-13]. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí. Santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. □ † Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setmana) [Pr 8,22-31 / Sl 8 / Rm 5, 1-5 / Jn 16,12-15]. La Santíssima Trinitat. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat.

Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de un viento que soplab fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común.

Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros».

Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

COMENTARI

Un Esperit d'enteniment

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Som al final del camí pasqual. El Ressuscitat ens fa el do del que ell ha rebut del Pare: l'Esperit Sant. L'Evangelí d'avui ens reporta un nou fragment del capítol 14 de l'Evangelí segons sant Joan, que ja havíem llegit i comentat fa quinze dies.

El text posa en relació directa el resultat del manament nou que Jesús ens dona, l'estimació, amb el do de l'Esperit Sant, el Defensor. Jesús ens ha estimat fins a l'extrem, com a expressió de l'amor amb què el Pare l'estima a ell i a nosaltres. La missió que ens encomana és la de fer nostra aquesta mateixa estimació: estimar-lo a ell, i en ell al Pare, d'una banda; i estimar-nos entre nosaltres, com a senyal de la seva presència entre nosaltres. D'aquesta manera, l'estimació esdevé un senyal sacramental de la presència de Déu en la comunitat de deixebles, que és l'Església. L'estimació, recordem-ho, no és un sentiment, sinó un compromís que es fa realitat en la vida de cada dia: en l'acompliment dels seus manaments.

D'aquesta manera Jesús pregarà perquè el Pare ens doni un altre Defensor. D'una banda, ens diu l'evangelista, que el do de l'Esperit és fruit de la pregària d'intercessió del Ressuscitat envers nosaltres davant del Pare. I és que Jesús prega per nosaltres, cada dia, fins a la fi del món.

L'Esperit és qualificat de *Defensor*, un mot que tradueix el grec *Paràctetos* i que també podríem traduir per *consolador*. El qui defensa en el perill, el qui consola en la persecució, en definitiva, *el qui fa costat*. L'Esperit és el qui fa costat al creient i a la comunitat de deixebles enmig de les proves de la vida, al llarg de la història. Durant la seva estada al món, Jesús mateix ha defensat els seus. Només cal pensar en l'escena de l'arrest de Jesús a Getsemaní, segons Joan, quan Jesús aconseguí l'alliberament dels seus a canvi de la seva pròpia vida. A partir d'ara és l'Esperit enviat pel Pare qui pren el relleu de Jesús.

La tasca principal de l'Esperit, segons aquest relat evangèlic, és el d'excitar el record i fer entendre. En la tradició bíblica el record no és només una operació mental, és sobretot, una implicació personal. Déu recorda els patriarques per moure's a salvar el poble d'Egipte. I es demana als fidels que recordin les meravelles de Déu. Recordar les paraules de Jesús i entendre-les és fer-les pròpies, assimilar-les i pair-les, per fer-les vida de la pròpia vida.

Que l'Esperit del Pare i del Ressuscitat ens mogui a recordar les paraules i les obres de Jesús per tal de fer-les vida ara i sempre.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 5 de juny, a les 10 h. Missa en la festa del Rocío de Catalunya a Can Petit (Terrassa). / **A les 20 h.** Missa en la Jornada de l'Apostolat Seglar a la Catedral.

Dilluns 6, a les 19 h. Cloenda dels Cursos de Cristiandat a Vilafranca.

Dijous 9, a les 12 h. Presideix la Plenària de final de curs del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) a Valls.

Divendres 10, a les 19.30 h. Acte d'entrega de la Medalla al Mèrit Ecumènic al Concurs Bíblic de la Federació de Cristians de la Federació de Cristians a l'Auditori de l'Església Unida de Terrassa.

Dissabte 11, a les 19.30 h. Confirmacions a Sant Pere de Rubí.

Diumenge 12, a les 19 h. Confirmacions de la Parròquia del Sant Esperit de Terrassa a la Catedral.

Notícies

Baptismes de Casa Guadalupe. El dissabte 14 de maig, a la tarda, Mons. Cristau va batejar a la Catedral cinc infants de Casa Guadalupe, una institució de la diòcesi que acompanya mares en situació de vulnerabilitat i que han decidit no avortar.

Romeria de Sabadell a Montserrat. El diumenge 15 de maig, Mons. Salvador Cristau presidí la romeria de les parròquies de Sabadell al Santuari de Montserrat.

El Sr. Bisbe rellança la Pastoral Universitària. El 19 de maig, al SAFOR (Servei d'Assistència i Formació Religiosa) de la Facultat de Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona, Mons. Cristau es va reunir amb professors i alum-

nes que reflexionaren sobre la pastoral universitària, el seu present i les propostes de futur.

Pregària de joves a final de curs. El divendres 20 de maig, Mons. Cristau va presidir l'Escola de Pregària per a Joves que aquesta vegada tingué lloc al Monestir de Sant Cugat del Vallès. Convidà els joves a preparar-se per al Pelegrinatge Europeu de Joves a Santiago de Compostel·la amb el lema inspirat en el llibre dels Fets dels Apòstols: «Aixeca't, et faig testimoni del que has vist.»

Inauguració de les obres a l'Escola Ramon Pont. El dimecres 25 de maig, Mons. Salvador Cristau va presidir l'acte de benedicció i inauguració de l'ampliació de les instal·lacions de l'Escola Ramon Pont a Terrassa, que forma part de la Fundació Escola i Vida del

bisbat. Estigué acompanyat per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, arquebisbe de Sevilla. L'escola, situada al barri de Ca n'Anglada, amplia notablement la seva oferta educativa.

Agenda

Concert d'orgue. Diumenge 12 de juny, a les 6 de la tarda, concert d'orgue a la Sagrada Família de Terrassa, a càrrec de Josep Casanovas Coma i Jordi Figueras Carreras, en record del mestre Josep Freixas Vivó, donant de l'orgue.

X Encontre Mundial de Famílies. Diumenge 26 de juny tindrà lloc la Jornada diocesana de la Família al Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

A les 17 h es faran diversos tallers per a les famílies i activitats per a infants, i a les 18.30 h el Sr. Bisbe presidirà la Missa.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Ven Espíritu Santo

Hoy celebramos Pentecostés, la segunda fiesta más importante para los cristianos después de la Pascua de Resurrección. La palabra significa «cincuentena» y hace referencia a los cincuenta días que van desde Pascua hasta Pentecostés. En tiempos de Jesús y en el Antiguo Testamento era la fiesta de las cosechas y los israelitas la unieron a la Alianza en la montaña del Sinaí, cincuenta días después de la salida de Egipto.

Jesús había prometido a sus discípulos que enviaría el Espíritu Santo: «Yo rogaré al Padre, que os dará otro Defensor, el Espíritu de la verdad, para que se quede con vosotros para siempre» (Jn 14, 1).

En el libro de los Hechos de los Apóstoles se nos dice que «durante la celebración del día de Pentecostés se encontraban todos juntos en

un mismo lugar cuando, de repente, se oyó venir del cielo un sonido como si se girase un viento violento y llenó toda la casa donde se encontraban. Entonces se les aparecieron como unas lenguas de fuego que se distribuyeron y se pusieron sobre cada uno de ellos. Todos quedaron llenos del Espíritu Santo» (Hch 2,1-4).

Todos quedaron llenos del Espíritu Santo. Éste es el fruto precioso que Jesús, muriendo en la cruz, derramó sobre el mundo, y sigue haciéndolo sobre los hombres y mujeres que quieren recibirlo. Él, que estaba lleno del Espíritu Santo, murió traspasado para poder derramar por las heridas de su cuerpo ese Espíritu Santo. Nosotros, recibiendo, somos hechos hijos de Dios, participamos de su mismo y único Espíritu y participamos así de su vida, la vida de Dios.

Nosotros le necesitamos, el mundo lo necesita. Lo hemos recibido en el Bautismo y en la Confirmación y como Jesús debemos llevarlo al mundo que lo necesita. Lo haremos presente con nuestra entrega, con nuestros sufrimientos también, dando nuestra vida poco a poco, en el lugar que el Señor nos ha puesto a cada uno.

Y no es porque sí que decimos que el mundo lo necesita. Es bien clara la situación de confusión en que el mundo se encuentra. El desprecio de la vida humana, ya sea antes de nacer o en situaciones límites de enfermedad, la falta de respeto, los abusos de poder y de todo tipo, las injusticias, las guerras que rompen vidas.

Pidamos mucho la venida del Espíritu Santo. Hagámoslo con los gritos de nuestro corazón. Nos puede ayudar la «Secuencia» de este domingo de Pentecostés:

Ven, Espíritu Santo,
Envía tu luz desde el cielo.
Padre amoroso del pobre,
don, en tus dones espléndido,

luz que penetra las almas,
fuente del mayor consuelo.

Ven, dulce huésped del alma,
descanso de nuestro esfuerzo,
tregua en el duro trabajo,
brisa en las horas de fuego,
gozo que seca las lágrimas
y reconforta en los duelos.

Entra hasta el fondo del alma,
divina luz, y enriquécenos.
Mira el vacío del hombre,
si tú le faltas por dentro;
mira el poder del pecado,
cuando no envías tu aliento.

Riega la tierra en sequía,
sana el corazón enfermo,
lava las manchas, infunde
calor de vida en el hielo,
doma el espíritu indómito,
guía al que tuerce el sendero.

Reparte tus siete dones,
según la fe de sus siervos;
por tu bondad y tu gracia,
dadle al esfuerzo su mérito;
salva lo que busca salvarse
y danos tu gozo eterno.

Amén.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

